MASTER NEGATIVE NUMBER

6120.15

ஸ்ரீராமாநுஜன்

ஸம் 6, இதழ் 1

January 1954

Record no. 2446

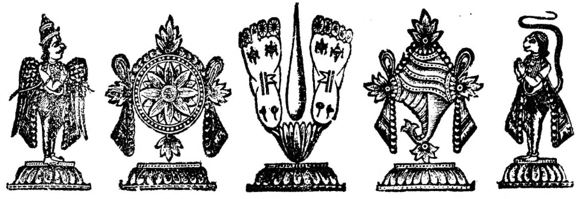
Śrīrāmānujaṉ

Sam 6, itaḻ 1

January 1954

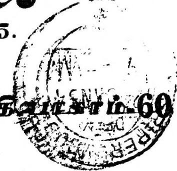
Record no. 2446

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமாநுஜன் 60-61

வருடச் சந்தா ரூ. 5.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி பாசுரம் 60

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தோறும்* திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தோறும்*மாமலராள்
புணர்ந்தபொன்மார்பன் பொருந்தும்பதிதோறும் பு[illegible]நிற்குங்
குணந்திகழ்கொண்டல்* இராமானுசனெங்குலக்கொழுந்தே.

ஷை பாசுரம்—61

கொழுந்துவிட்* டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால்*நிரயத்
தழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்டபின்னும்* அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோனெம்மிராமானுசன் தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது* அத்தால் நல்லதிசயங்கண்ட திருநிலமே.

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்,

க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

1954 ஜனவரி விஜய வருஷ தைமீ

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமாநுஜன் 60-61

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய தத்துவங்களை யுணர்த்த மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்ரிகை

[மதராஸ் ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையின் வெளியீடு]

ஆசிரியர்: ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம் 6	ஜனவரிமீ 1954 விஜயவூ தைமீ	இதழ் 1

60, 61 நாற்றந்தாதிப்பாசுரங்களின் அநுபவம்

(60.) எம்பெருமானாரே அஸ்மத் குலகூடஸ்தரென்கிறது இப்பாட்டில். அவ்வெம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் எதுவென்ன, மூன்று இடங்கள் இப்பாட்டில் சொல்லப்படுகின்றன. [உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தோறும்] மஹா ஜ்ஞாநநிதிகளான தத்வதர்சிகள் திரள் திரளாக இருக்குமிடங்களிலெல்லாம் எம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருப்பர். யோகமாவது கூடுமிடம்; திரண்டிருக்குமிடம். அங்கெல்லாம் ஸ்வாமியை நியமேந ஸேவிக்கலாம். இன்னமும் எங்கே ஸேவிக்கலாமென்னில்; [திருவாய்மொழியின் மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தோறும்] திருவாய்மொழியின் பரமபோக்யமான இசை எங்கெங்குண்டோ, அங்கெல்லாம் ஸ்வாமியை நியமேந ஸேவிக்கலாம். இதனால், திருவாய்மொழி ஸேவை நடைபெறும் கோஷ்டியில் ஸ்வாமி தமக்குண்டான அபிநிவேசாதிசயம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகும். இன்னமும் எங்கே ஸேவிக்கலாமென்னில்; [மாமலராள் புணர்ந்த பொன்மார்பன் பொருந்தும் பதிதோறும்] திருமாமகள் கொழுநன் நித்யஸந்நிதி பண்ணியிருக்குமிடமான திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸ்வாமியை ஸேவிக்கலாமென்கிறது. *மன்னிய தென்னரங்காபுரிமாமலை மற்று முவந்திடுநாள்* என்கிறபடியே திவ்யதேசங்களின் மங்களாசாஸனத்திற்காகவும் ஸமுத்தாரத்திற்காகவுமே ஸ்வாமி திருவவதரித்தருளினவராகையாலே *ஸ்ரீரங்கம் கரிசைலமஞ்ஜநகிரிம் தார்க்ஷ்யாத்ரிஸிம்ஹாசலௌ ஸ்ரீகூர்மம் புருஷோத்தமஞ்ச பதரீநாராயணம் நைமிசம், ஸ்ரீமத் த்வாரவதீப்ரயாகமதுராயோத்யாகயாபுஷ்கரம் ஸாலக்ராமகிரிம் நிஷேவ்ய ரமதே ராமாநுஜோயம் முநி:* என்கிறபடியே திவ்யதேசங்களிலும் புண்யக்ஷேத்திரங்களிலும் புக்குநிற்பர் ஸ்வாமி. இவ்வளவுஞ் சொல்லி "குணந்திகழ் கொண்டலிராமாநுசன்" என்று ஸ்வாமியைக் காளமேகமாகச் சொன்னது மிகப்பொருந்தும். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் (155) *பூண்டநாள் சீர்க்கடலைட்கொண்டு* இத்யாதியான மேகோபதேச சூர்ணையில் "உயிரளிப்பான் தீர்த்தகராய் எங்குந்திரிந்து" என்ற விடத்திற்கு மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்யான ஸ்ரீஸூக்திகள் வருமாறு—"*உயிரளிப்பான் மாசங்களெல்லாந்திரிந்து* என்று, மேகமானது வர்ஷமுகேந ப்ராணி ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக விஸ்த்ருதமான ஆகாசப் பரப்பெங்கும் ஸஞ்சரிக்குமாபோலே ஸம்ஸாரிகளான ஆத்மாக்களை ரக்ஷிக்கைக்காக *தீர்த்தகராமின் திரிந்து* என்றும், *தீதில் நன்னெறிகாட்டி யெங்குந்திரிந்து* என்றும் சொல்லுகிறபடியே லோகபாவநராய் உஜ்ஜீவநமார்க்கப்ரதர்சகராய்க்கொண்டு ஸர்வத்ர ஸஞ்சாரம் பண்ணி." என்று.

மற்றையோர்கள் ஓரிடத்திலிருக்கும்போது மற்றோரிடத்தி லிருக்ககில்லார்கள்; ஸ்வாமிதாம் ஆதிசேஷாவதார பூதராகையாலே எங்குங்கண்ட திருமேனியாயிருப்பர். (60)

(61.) உலகில் சிறந்த மஹான்களாயிருப்பவர்கள் ஏறக்குறையத் தமக்கு ஸமாநஸ்கந்தராயிருப்பவர்களோடே பழகுவர்களேயன்றி மிகவும் நீசராயிருப்பவர்களைக் கண்ணெடுத்தும் பாரார்கள்; எவ்வகையான குணமுமில்லாத கொடிய துஷ்டனைத் தங்களருகில் சேர்த்துக்கொண்டார்களாகில் அவர்கள் மஹான்களாயிருந்தபோதிலும் உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவர்கள். உபயோகமற்ற நீசர்களையெல்லாம் அருகில் சேர்த்துக்கொண்டு தாங்களும் நீசராய்விடுகிறார்களென்று உலகத்தாரால் பழிக்கப்பட்டு மேன்மைகுன்றித் தாழ்மை பெறுவார்கள்; இஃது உலகிற்கண்டவியப்பு. எம்பெருமானாரோவென்னில், அறப்பெரிய ஸத்துக்களாலே புடைசூழப்பட்டு மஹநீயராயிருந்துவைத்தும் பாவங்கள் கூடுபூரித்துக் கிடக்கின்ற பாவியேனைத் தாமாகவே விஷயீகரித்து அத்தாணிச்சேவகத்திற்கு ஆளாக்கிக்கொண்டார். இதைக்கண்டு ஒருவரும் தூஷிக்கவில்லை. தூஷிக்கவில்லை யென்பதுமாத்திரமேயன்று; பாழாய்ப்போகிற வொரு நித்யஸம்ஸாரியை நல்லபொருளாக ஆக்கினரென்று எல்லாராலும் கொண்டாடவும் படுகிறார். இதனால் அவருடைய ஸௌசீல்யா திகுணங்கள் முன்னிற்காட்டிலும் அதிசயித்து விளங்குகின்றன. உலகில் மற்றையோருடைய குணங்களை மழுங்கச்செய்யவல்ல காரியமே ஸ்வாமி திறத்தில் குணங்களின் ப்ரகாசத்திற்குக் காரணமாயிற்றென்கிற விதனை ஆராய்ந்தவர்களனைவரும் இதுவோர் அற்புதமான விஷயமென்று ஆச்சரியப்பட்டார்களென்றதாயிற்று. .... (61)

அன்பர்களுக்கு அறிவிப்பு

சென்றவாண்டின் கடைசி ஸஞ்சிகையும் இவ்வாண்டின் முதல் ஸஞ்சிகையும் சேர்த்து வெளியிடப்படுகின்றனவிப்போது. நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களிலிருந்து ஸங்க்ரஹித்து எழுதப்பட்ட ஐதிஹ்யநிர்வாஹரத்நமாலை முற்றுப்பெற்றுவிட்டபடியால் அன்பர்கள் இனி இதைத் தனிப்புத்தகமாக பைண்டு செய்வித்துக்கொள்ளலாம். 1953 ஜனவரி மாதத்தில் வெளியிட்ட 49 நெ. பத்ரிகையில் முதலாயிரத்தின் வியாக்கியானங்களிலுள்ள ஐதிஹ்யநிர்வாஹங்கள் வெளியிடப்பட்டன அடுத்த 50 நெ. பத்ரிகையில், பெரியதிருமொழியாயிரம், திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் இவற்றின் வியாக்கியானங்களிலுள்ள ஐதிஹ்ய நிர்வாஹங்கள் வெளியிடப்பட்டன. பிறகு அக்டோபர் மாதத்தில் வெளியிட்ட 58 நெ. பத்ரிகையில் பகவத் விஷய ஐதிஹ்ய நிர்வாஹங்கள் ஐந்நூறு பாசுரங்களுக்கு வெளியிடப்பட்டன. அதற்கடுத்த 59 நெ. பத்ரிகையில் இயற்பா ஆயிரத்திற்கும் வெளியிட்டு பகவத்விஷயத்தொடர்ச்சியும் ஆறும்பத்துமுடிய வெளியிடப்பட்டது. இப்போது 60 நெ. ல் அது பூர்த்தியாய்விட்டபடியால் இவற்றை ஒன்றுசேர்த்து பயிண்டுசெய்து வைத்துக்கொள்க.

ஸப்தகாதை, ஞானஸாரம், ப்ரமேயஸாரம் இவற்றின் வியாக்கியானமும் இதில் முடிய வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதையும் தனிப்புத்தகமாக பைண்டுசெய்து வைத்துக்கொள்ளலாம்.

இனி அடுத்த இதழ் முதலாக ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணஸாரமான வசனகாவியம் வெளியிடப்படும். அதன்பிறகு ஸ்ரீபாகவதஸாரம் மஹாபாரதஸாரம் அடைவே வெளியிடப்படும். பல நண்பர்களின் கோரிக்கையை யநுஸரித்து இப்பத்திரிகையின் வெளியீடு இவ்விதமாக நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது லோகாபிராமமான வியாஸங்களை வாசிக்கக் குதூஹலமுள்ளவர்கள் அவற்றையும் இழவாதபடிக்கு இடையிடையில் தனிமலராக அவையும் வெளியிடப்பெறும்—அறுபத்திரண்டு உபந்யாஸமாலைபோல.

அவரவர்கள் சந்தாபாக்கியை உடனே M. O. மூலம் அனுப்பித்தரவேண்டும். பத்ரிகை வேண்டாதவர்கள் இப்பத்ரிகையையே திருப்பியனுப்பிவிடுவது நலம். வாளாவிருப்பவர்களுக்கு 62 நெ. முதலாக அனுப்பப்படமாட்டாது.

மானேஜர்—ஸத்க்ரந்தப்ரகாசனஸபை.

ஸ்ரீரஸ்து

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்குப்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

முதலான பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட

ஐதிஹ்யங்களும் நிர்வாஹங்களுமடங்கிய மஹாநிதியான

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலா.

ஆசிரியர்:

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

[ஸ்ரீராமாநுஜ பத்ரிகையின் வெளியீடு.]

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீவேங்கடேச்வர அச்சகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கிடைக்குமிடம்:

க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

P. B. ANNANGARACHARYA

Editor Granthamala, KANCHEEPURAM.

இதன் விலை 1 8 0

1953

திருவாய்மொழி ஈடு ஏழாம்பத்தின் ஐதிஹ்ய நிர்வாஹங்கள்.

(7-1 உண்ணிலாவிய ப்ரவேசம்)

241. பிள்ளை திருநறையூரரையர், "இப்பாட்டுக்களில் பூர்வார்த்தமடைய புலியின் வாயிலேயகப்பட்ட ப்ரஜை தாய்முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு புலியின் வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாபோலேயாயிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

— பாசுர வியாக்கியானம் —

242. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) "அஸ்மாந் மாயீ ஸ்ருஜதே விச்வமேதத்" என்றும் "மம மாயா துரத்யயா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எண்ணிறந்த செயல்களைச் செய்யவற்றாய் நீ வேண்டாதாரைச் சிறையிட்டு நலியக்கடவதான ப்ரக்ருதியைப் பரிகரமாகவுடையவனே! என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

(7-2 கங்குலும் பகலும் ப்ரவேசம்)

243. பட்டர் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யும்போதெல்லாம் "ஆழ்வார்க்கு ஓடுகிறதசையறியாதே இவருடைய ஹாவவ்ருத்தியுமின்றிக்கே யிருக்கிற நாம் என்சொல்லுகிறோம்" என்று திருமுடியிலே கையை வைத்துக்கொண்டிருப்பர்.

.........ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்வானுக்கு 'பிள்ளைகள் விவாஹப்ராப்தரானார்கள், இவ்விடையாட்டமொன்றும் ஆராயாதிருக்கிறதென்?' என்ன; 'பகவத்குடும்பத்துக்கு என்னை இன்றிருந்து கரையச்சொல்லுகிறாயோ? நானோ நான் வாசித்துச் சமையக்கொள்ள அங்கே வரக்காட்டு' என்ன, பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் கொடுத்துப்போகவிட, வாசித்துச் சமைந்து பெருமாள் திருவடிகளிலே நிற்க, ஒன்று சொல்லுவாய் போலேயிருந்தாயே! என்று திருவுள்ளமாக, இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானார்களென்னாநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எல்லாம் செய்கிறோம் என்று திருவுள்ளமானார்; பிற்றைநாளே மன் ... . னியைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள்.

அகளங்கப்ரம்மராயர் அடையவளைந்தான் செய்யாநிற்கச் செய்தே மதிள்போக்குக்காக இளையாழ்வானகத்தை வாங்கப்புக, பட்டர் அத்தைக்கேட்டருளி 'வாரீர்பிள்ளாய்! நீர்செய்கிற மதிள் பெருமாளுக்கு ரக்ஷகமென்றிராதே கொள்ளீர்; இங்குக்கிடக்கிற நாலு குடியுங்காணும் பெருமாளுக்கு ரக்ஷை; ஆனபின்பு நீர்செய்கிறவை யெல்லாம் அழுகிது; இவையெல்லாம் நாம் செய்கிறோமென்றிராதே பெருமாள் செய்விக்கிறாரென்றிரீர், உமக்கு நல்வழிபோக வுடலாங்காணும் என்றருளிச்செய்தார்.

(7-2-3 வட்கிலளிறையும்)

244. (வட்கிலள் இறையும்) இதுக்கு ஜீயர் அருளிச்செய்வது—இவள் முடிந்தாள் என்று. (வட்கென்று லஜ்ஜை) லஜ்ஜையையிட்டிறே ஸ்த்ரீத்வத்தை அறிவது; ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி வரும் குணம்போனால் ஸ்வரூபமும் போயிற்றாமத்தனையிறே. நிரூபகத்தை யொழிய நிரூப்யஸித்தியில்லையே.

(7-2-5 சிந்திக்கும் திசைக்கும்)

245. (தேறும்) உய்ந்தபிள்ளை பாடும்போது, கெட்டேன்! இவள் 'தேறும்' என்பதே! என்று ஜீயருளிச்செய்வராம். (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) பெருமாளே யென்னும் என்று ஜீயர்.

(7-2-7 பாலதுன்பங்கள் அவதாரிகை)

246. "ஆச்ரிதரை வாழ்விக்கையும் அநாச்ரிதரை நலிகையுமன்றிக்கே இப்போது விபரீதமாயிற்றே உம்முடையபடி என்கிறாள்' என்று பிள்ளான்.

(7-2-7 பாலதுன்பங்கள்)

247. (என்னுடைக்கோமளக் கொழுந்தே) தசைமுறுகினால் வைத்யர் கண்முகம் பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளர்ந்து பெரியபெருமாள் முகம்பாராதே வார்த்தை சொல்லுகிறாள் என்றருளிச்செய்வர்.

(கொழுந்து) இப்பாட்டிலொருதலைக்கட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுக்குக் கருத்து—பரிஹரிக்குமெல்லைகழிந்தாள்; நாம் இவர்க்குச்சொல்லுவதென்? என்று தன்னிலே நோவுபடுகிறாள் என்று வங்கிப்புரத்து நம்பி பணிக்கும்.

(7-2-9 என்திருமகள்சேர்)

248. (என்திருமகள்சேர்மார்பனே யென்னும்) அனந்தாழ்வான் தன் பெண்பிள்ளையை என்திருமகள் என்று திருநாமஞ் சாத்தினான். பட்டர் பெருமாளுக்கு அடியேனை ஸ்த்ரீதனமாகப்பிராட்டிக்கு வந்தவன் என்று திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் இவர் எங்கள் நாய்ச்சியார்க்கு நல்லர் என்று அவ்வழியே அழகியமணவாளப்பெருமாள் என்று நினைத் திருக்கவுமாகவேணும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

(சேர்மார்பனே) பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்சீயரையழைத்தருளித் தாம் அமுதுசெய்யாநிற்கச்செய்தே இத்திருவாய்மொழி இயலைக்கேட்டருளாநிற்க, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே 'என்திருமகள் சேர்மார்பனேயென்னுமென்னுடையாவியே யென்னும்' என்று இயலைச்சேர்த்தருளிச்செய்ய, அத்தைக்கேட்டு கையையுதறி ஸ்ரீரங்கநாத! என்று அணையிலே சாய்ந்தருளினர் பட்டர்—என்று அருளிச்செய்வர். அப்போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு இவர்க்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ என்று அஞ்சியிருந்தேன் என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர்.

(7-2-10 முடிவிவள்தனக்கு)

249. (மூவுலகுஇத்யாதி) மூவுலகாளியே! கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே! நான்முகக்கடவுளே! என்னும் வடிவுடைவானோர்க்குத் தலைவனே என்னும்—என்று திருமாலையாண்டான் வையதிகரண்யமாக்கி நிர்வஹிக்கும்; என்னும் என்னுமது என்னுமவனும். எம்பெருமானார் கேட்டருளி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தருளினர். த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனை இந்த்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய அதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே! என்றும், பரிமளத்தையுடைய கொன்றையை ஜடையிலேயுடைய ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே என்றும் அவர்களோடு இவ்வருகுள்ளாரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற சதுர்முகனாகிறதேவதைக்கு அந்தர்யாமியானவனே! என்றும்.

(அடியடையாதாளித்யாதி) ஜீவிப்பாரைப்போலேயிருந்து கடுகமுடிந்து கொடுகின்றாள் என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அப்போது மேல்ப்ரபந்தம் நடவாதாகையாலே, திருவடிகளைக் கிட்டாதாரைப்போலே யிருந்து க்ரமத்திலே கிட்டிக்கொடு நின்றாள் என்று அருளிச்செய்யும்படி.

(7-2-11 முகில்வண்ணனடியை)

250. (முகில் இத்யாதி) பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே திருவாய்மொழியாபிர முஞ் சொல்லிற்று; *திருமோகூர்க்கீத்தபத்து *திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்து* என்று பிரித்துக்கொடுத்த வித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையில் அமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மார்க்கும் அளந்துகொடுக்குமாபோலே என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர்.

(7-3 வெள்ளைச்சுரிசங்கு ப்ரவேசம்)

251. அங்ஙனன்றிக்கே பிள்ளான் பணிக்கும்படி (முகில்வண்ணனடியே-இவளணுகியடைந்தனள் என்றதாகையாலே) *ஸமா த்வாதச தத்ராஹம்* என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகாலம் உசமஸ்சகாஸமான ஸம்ச்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய் பிரிந்து கூடாவிடில் இரண்டு தலைக்கும் அழிவுவருமளவாச்சுதாய் இனியெல்லாவளவிலும் ஒரு நீராகக் கலக்கிறது தர்மியிரண்டும் கூடியிறே; ஆகையாலே பிரியாவிடில் தர்மிலோபபர்யந்தமாகப் புக இவ்வளவில் நாயகனை இவன் இரண்டு தலையும் ஜீவிக்கப்பார்ப்பானொருவனாகையாலே பிரிவை ப்ரஸங்கிக்க; இவளும் விச்லேஷத்தில் வாஸனையில்லாதாளொருத்தியாகையாலே இதுதானும் கலவியிலே யொருவகையோ என்று கொண்டு அநுமதிபண்ண; அவனும் அவ்வேட்டைநிமித்தமாகப் புறப்பட இவளும் திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் ஒருப்படுத்தி மீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவு தன்காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே அநந்தரம் இவள் நோவுபட இத்தைக்கண்ட தோழிமாரும் தாய்மாரும் உனக்கோடுகிறதென்? என்றுகேட்க; ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் காட்டிலே கூடப்போய் அவரிருந்தவிடம் நின்றவிடம் உலாவினவிடந்தோறும் கூடவிருந்து அநுபவித்தாப்போலே நானும் அவனிருந்தவிடத்தேபோய்ப் புக்கலது நில்லேன் என்ன; உனக்கு இது தலைமைக்குப் போராது; நீ சொல்லுகிறவை வார்த்தையன்று என்ன; அவர்களை நீங்கள் நிரோதிக்கிறதால் பெற்றதென்? நான் போகை தவிரேன் நீங்களே என்னைக் கொடுபோய் விடுங்கோள் என்ன; அவர்கள் அதுக்கு நாங்கள் வழிப்படோம் என்ன; ஆகில் நானேயாகிலும் போகை தவிரேனென்கிறாள் என்று.

(7-3-1 வெள்ளைச்சுரிசங்கு)

252. (தாமரைக்கண்ணன்) கண்களோடே திவ்யாயுதங்களைக் கூட்டுகிறது அழகுக்கு. இவ்விடத்தே நிலாத்துக்குறிபசவர் வார்த்தையை பருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

(நெஞ்சினூடே) நஞ்சீயர் கோயிலுக்கெழுந்தருளாநிற்க வழியிலே பிள்ளானைக்கண்டு ஈச்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ? விக்ரஹ வ்யாப்தியும் உண்டோ? என்று கேட்க; பாஷ்யகாரர் தோற்றவருளிச்செய்து கொண்டுபோந்தது ஸ்வரூப வ்யாப்தியாயிருக்கும்; ஆகிலும் எம்பார் ஒருநாள் உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக ஆச்ரிதருடைய நெஞ்சிலே விக்ரஹத்தோடே வ்யாபித்திருக்குமென்று அருளிச்செய்யக்கேட்டேன் என்று பணித்தான்.

(7-3-2 நானக்கருங்குழல்)

253. (நானக்கருங்குழல்) ஒரு தமிழன் நானமென்று குழலுக்கு விசேஷணமாகையாலே நாவிபோன்ற குழல் என்றான்.

(7-3-7 பேரெயில் சூழ்கடல்)

254. (வந்து வீற்றிருந்த) *நீபோ நேத்ராதுரஸ்யேவ ப்ரதிகூலாஸி மே த்ருடம்* இதுக்கு ஆளவந்தாருளிச்செய்யும்படி; நேத்ரதோஷத்தால் வந்ததுபோக்கி தீபதோஷத்தால் வந்ததன்று என்று.

(7-4 ஆழியெழ ப்ரவேசம்)

255. (தேவகுமாரரூபம்) இவரையே நீதான் காடேறப்போக என்கிறது? "இவர்க்கு மவ்வளவேயோ?" என்று சிறியாத்தான்கேட்க; கண்ணெச்சிலாம் என்று தரம்போராதாரை ஒப்பாகச்சொல்லி ருஷி கரிபூசுகிறுன் என்ருர்.

(7-4-1 ஆழியெழ)

256. (ஆழியெழ) பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் மஹாமதி: என்னது "மதிகேடரென் கிறபடியோ? என்ருர்; பிள்ளை தாம் பெருமாளெழுந்தருளும்போது எங்கேனுமொரு சலனம் பிறக்கில் நம் ப்ராணனை விடுமத்தனை என்று சொட்டையை யுருவிப் பிடித்துக்கொண்டு ஸேவிப்பராம்; நம்முதலிகள் அத்தைக்கண்டு இவரை மஹாமதிகள் என்றழைப்பர்கள்; அறிவுண்டாகையாவது பகவத் விஷயத்திலே மதிகெடுகையிறே.

(7-4-4 நாளுமெழ)

257. (அப்பனுளியெழ) கோஷேஷாபங்களுண்டானல் நம்முடைய அடையவளைந் தானுக்கு உள்ளே புகும்போது திருவாசலில் பிறக்கும் ஆரவாரப்போலே திருவயிற்றிற் புகுகிறபோது ப்ராணிகளுக்கு உண்டான ஸம்ப்ரமத்வநிகள் இளர. அன்றியே இவற்றை யுறிஞ்சுகிற போதைத்வநிகாண் என்று அம்மாள் பணிக்கும்படி என்றருளிச்செய்வர்.

(7-5-3 கேட்பார்கள்)

258. (தன்மையறிவாரையறிந்துப்) ஆளவந்தார் சிசுபாலன் பெற்றிலன்காண் என்று அருளிச்செய்வர்; அதுவென் என்னில், இதுக்கு அடியாகச் சொல்லலாவதொரு ஸாதநம் இவன்கையிலில்லாமையாலே. நாட்டை நலியாமைக்குக் கொற்றவன் வாசலுக் குள்ளே சுழற்றியெறிந்தானத்தனைகாண் என்று அருளிச்செய்வர்.

(7-5-11 தெளிவுற்று வீவின்றி)

259. (தெளிவுற்றித்யாதி) அர்ஜுனன் தான் எம்பெருமானைப் பெற்றுனே இல் லையோ என்று நம்பிள்ளை ஜீயரைக் கேட்க; உமக்கு அதுகொண்டு கார்யமென்; இது சொன் னவன் ஸர்வஸாதாரணனுகில் பகவதுக்தியென்னுமிடம் நிச்சிதமாகில் தந்தாமுடைய கார் யாநுகூலமாகவும் ருச்யநுகூலமாகவும் பெறுகிருர்கள்; பெற்றவர்களை ஆராய்ந்துபார்த்து அத்தாலேயன்றே நாம்பற்றப் பார்க்கிறது என்று அருளிச்செய்தார்.

(7-6 பாமருமூவுலகம் ப்ரவேசம்)

260. அம்மங்கியம்மாள் இத்திருவாய்மொழி பாடக்கேட்டு அநுபவித்துப் போரு மிதுக்குமேற்பட இதிலோடுகிற ஆர்த்திக்கு நம்மாற் பாசுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது என்று பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்.

(7-6-10 ஏற்றரும் வைகுந்தத்தை)

261. (கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று) *விகளத் கிரீட மவநீதலே பாதயாமாஸ* ராஜ த்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசிஹ்நங்களை வாங்கிக் கொள்ளுவாரைப்போலே காண் என்று அம்மாள்.

(7-7-2 ஆட்டியும் தூற்றியும்)

262. (வல்விளக்கின் சுடராய்) ஏற்றிய பெருவிளக்கு என்று ஒருதமிழன் இட்டு வைத்தான் என்று அருளிச்செய்வர்.

(7-7-6 உய்விடமேழையர்க்கும்)

263. (உய்விடமித்யாதி) அபலைகளை நலியுமாபோலே அஸுரராக்ஷஸர்களுக்கும் ஸ்நேஹத்தை விளைத்து வாயகமாகநின்றது என்று ஒரு தமிழன் இட்டுவைத்தான் என் றத்தை ஜீயர்கேட்டருளி இப்பொருள் அழகிது ஆனாலும் அபக்ஷதர்மம்; அஸுரராக்ஷஸர் களுக்கும் வாயகமாகநின்றதென்று இப்போது இது சொல்லுகை தேட்டமன்றிறே; ஆனபின்பு அதுவேண்டா என்று அருளிச்செய்தாராம்.

(7-8-2 அங்கண்மலர்)

264. (அங்கண்மலரித்யாதி) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே *வின்கின் றபூந்தண்டுழாய் விரைநாறவந்து* என்று சொன்னத்தை ஸ்மரிக்கிருர் என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

(7-8-4 கள்ளவிழ்தாமரைக்கண்)

265. (கள்ளவிழித்யாதி) கீழில்திருவாய்மொழியிலே *சூழவுந்தாமரை நாண்மலர் போல்வந்துதோன்றும் என்றத்தை ஸ்மரிக்கிருர் என்று பிள்ளான்பணிக்கும்; அத்தை ஜீயர் கேட்டருளி கீழோடுகிற ரீதியின்படியே இதுவுமாகப் பெற்றதாகில் அழகிது; அங்ஙனன் றிக்கே இது ரஸாந்தரமாய் அறிவுண்டானபின்பு ப்ரகரணத்தோடு பொருந்தமாட்டாது என்று அருளிச்செய்தாராம்.

(7-8-7 துயரங்கள் செய்யும்)

266. (சுடர்நீண்முடியாய்) *முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே பொற் றுமைக்கொண்டது* என்றது பின்னாட்டுகிறது என்று பிள்ளான்.

(7-9-1 என்றைக்குமென்னை)

267. (என்சொல்லி நிற்பனே) க்ருஷ்ண த்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் | கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாத் மஹாபாரதக்ருத் பவேத் || என்றுற்போலேயிருக்கிற தாயிற்று. இதுக்கு ஆளவந்தாருளிச்செய்யும்படி; ஸர்வேச்வரன் செய்யப்புக்கால் அரியதும் ஒன்றுண்டோ என்றும். அங்ஙனன்றிக்கே எம்பெருமானுர்; இவர்தாம் சொன்னுராகிலும் ஒரு படியாகச்சொல்லித் தலைக்கட்டுவர்; அவனும் தானே சொன்னுனகில் நிரவத்யமாகத் தலைக் கட்டும்; சிறு ப்ராஜை யெழுத்திடப் புக்கால்தானே ஏதேனும் ஒருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும்; பிதாவாதல் உபாத்யாயனுதல் இடப்புக்கால் தானே எழுத்தாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே இவன் கையைப்பிடித்து இடுவிக்கப்புக்கவாறே இவன் ஓரிடத்தேயிழுக்க அவன் ஓரிடத்தே யிழுக்கக் குநளிக்கொட்டியாய் ரூபமழிந்து சிதறிப்போம்; அப்படியே என்னை உபகரண மாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்னால் வரும் தோஷம் தன்பக்கல் ஸ்பர்சி யாதபடி பாடுவித்தான் என்கிருர் என்று.

(7-9-2 என்சொல்லிநிற்பன்)

268. (என்முன் சொல்லும்) நம்பி திருவழுதிநாடுதாஸர் ஸ்ரீ கீதைபோவானொருவன் ஸந்த்யாஸதஸ்ஸிலே வந்து கண்டால் பின்னையிவனுக்கு உழக்கரிசியைக் கொடுப்பித்துவிடு மித்தனைபோக்கி அங்கு அவர்கள் உள்ளிடங் கொடார்கள்; திருவாய்மொழியப்யஸித்தான் ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால் ஸர்வேச்வரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு தங்களிருப்பிடத்தை யொழித்து அவனுக்குக் கொடுத்து ஆதரியாநிற்பர்கள் என்று ப்ரஸாதிப்பர்.

(7-9-3 ஆமுதல்வனிவனென்று)

269. (ஆமுதல்வனிவனென்று தன்தேற்றி) இங்கே அருளிச்செய்யும் வார்த்தை; திருப்புற்றுக்குக்கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வார் திருமுன்பின் ஸோபாநத்திலே ஆளவந்தார் எழுந்தருளியிருக்க உடையவர் திருப்புற்றுக்குக்கிழக்காக எழுந்தருளிநிற்கிறவரைக்கண்டு ஆமுதல்வனிவன் என்று அருளிச்செய்தாராம் என்று.

(7-9-4 அப்பனை என்றுமறப்பன்)

270. (என்னுகியே) இவ்விடத்துக்கு எம்பாரருளிச்செய்யும்படி—தான் பாடினுை தலைக்கட்டும்; இல் நிரவத்யமாய்த் தலைக்கட்டும்; நான் பாடினேனாகிலும் வருந்தியொருபடி என்னையுபகரணமாகக் கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோட்டை ஸ்பர்சத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடித் தலைக்கட்டினுன் என்று.

(7-9-9 திறத்துக்கேதுப்பரவாம்)

271. (தன்னை உறப்பல இன்கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று வேதங்கள் மீண்ட விஷயத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன என்று. அன்றிக்கே பிள்ளான் பணிக்கும்படி "ஸர்வேச்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறுர்" என்று.

(7-10-4 வாய்க்குங்கோல் நிச்சலும்)

272. (மனத்து ஈங்கு நினைக்கப்பெற) முற்காலத்திலே இடையாற்றுக்குடிநம்பி யென்பாரொருவருண்டு; அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து ஸேவித்துப் போனல் மறித்துத் திருநாள் வருந்தனையும் இதுதன்னையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக் கொண்டிருப்பராயிற்று; ஒருநாள் ஒரு திருநாளில் வ்ருத்தாந்தம் அநுஸந்தியாநிற்கச்செய்தே அமுதுசெய்கைக்குப் போதுவைகிற்று என்றுர்களாய், ஆகில் வருகிற திருநாள் அணித் தாகிறது என்றுராம். அவர் நூறு வயஸ்ஸும் புகுகையாலே பலஹாநிபிறந்து திருமுனைத் திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக்கு உதவவந்து புகுரப்பெற்றிலர்; பெருமாளும் தேடியருளிக்காணுமை 'நம் இடையாற்றுக்குடியான் வந்திலன், நங்கண்ணுலமல்லவோ?' என்று திருவுள்ளமானுராம். அவர்தாம் ஆறுந்திருநாளிலே ஸேவித்திருக்கச்செய்தே நாம் உனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்? என்று கேட்டருள, தேவரீர் தந்தருளின சரீரத்தைக் கொண்டு போரக்காரியங்கொண்டேன்; இனிப் போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகாதபடி போரஜரித்தது என்ன; வாராய்! மெய்யே இளைத்தாயாகில் இங்ஙனேயிரு—என்றருளிச் செய்தார். பெருமாள் நடுவிற்றிருவாசலுக்கு அவ்வருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட் டுக்கெழுந்தருளினர்.

(7-10-5. மலரடிப்போதுகள்)

273. (பலரடியார்முன்பருளிய) கிழக்குத்தை ராஜாக்கள் பொல்லாங்காலே இங்கே நலிவு பிறக்குமளவிற் செய்வதென்? என்று எம்பெருமானுர் அத்தை அநுஸந்தித் தருளி, இத்தேசத்தை விடாதே நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தோம்; இவ்விடத்துக்கும் அழிவு வரும்படி ஆஸுரவர்க்கம் மேலிடாநின்றது; மேல்செய்யவடுப்பதென்? என்று பெரியநம்பிக்கு அறிவிக்க, நான் பெருமாளுடைய திருவெல்லையிலே ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் வரும்படியாக உம் சிஷ்யர்களிலே ஒருவரைப் போரவிடுவது என்ன; அதுக்காவாரார்? என்ன; என்பின்னே போராநின்றுல் ஒருவன் பின்னே போகா நின்றேன் என்று தன்னெஞ்சிற்படாதே சாயை போலே என்னைப் பின்செல்வானொருவனுகவேணும் என்ன; அதுக்காவார்? ஆர் என்ன; ஆழ்வானைப்போகவிடலாகாதோ என்றுராம்.

(7-10-8. அன்றிமற்றேன்று)

274. (ஆனையின்னெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) "இரண்டும்போய் இரண்டின்வீடு" என் கிறபடியே இரண்டுக்கும் இடர் வாராதபடி கரையிலே கொண்டேறி பின்னை முதலை வாயைக்கிழித்து ஆனையினிடரை நீக்கினுயிற்று. இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்யும்படி= ராஜபுத்ரனைச் சிறையிலே இட்டு வைத்தால் கைக்கூட்டனுக்கும் பாலுஞ்சோறுமிடுவாரைப் போலே காண் என்றும். இரண்டும் மோக்ஷத்தைப்பெற்றதே; முதலை சாபமோக்ஷமும் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ஸாக்ஷாந் மோக்ஷமும் பெற்றுர்களிறே

(7-10-10.) சிந்தைமற்றேன்றின் அவதாரிகை)

275. (இதுதான் ஒருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சு பரமபதத்தை விரும்பி ஞலோ என்ன; அத்தை என்நினைவுக்கு வாய்த்தலையிலே யிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கேட் டுக்கொள்வது என்று இங்ஙனே அருளிச்செய்வர் ஜீயர்; அன்றிக்கே, பிள்ளான் "நீர் திரு வாறன் வினையே ப்ராப்யம் என்றிருக்கிறீர்; ஈச்வரன் ஸ்வதந்த்ரனன்றே, அவன் பரமபதத் தைத் தரிலோ என்ன; அவன் ஸர்வஜ்ஞனன்றே; அறியானோ வென்கிறுர்" என்று.

(7-10-11. தீர்த்தனுக்கற்றபின்)

276. (நல்கியுரைப்பர் தந்தேவியர்க்கே) சரமச்லோகம் ரக்ஷித்துக்கொண்ட அளவு போலேயிருக்கும் அளவுகளிலே என்றபடி. அதாவது உடையவர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி தமக்கு அத்யந்தரஹஸ்யமாக உபதேசித்த சரமச்லோகத்தைத் தெற்காழ்வார் திருமுன்பே எடுத்துக் கைநீட்டினவர்களுக்கு அவர்கள் விஷயத்திலே உகப்பாலே அருளிச்செய்தாரிறே.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி ஈடு எட்டாம்பத்தின் ஐதிஹ்ய நிர்வாஹங்கள்

(8-1-6. எங்குவந்துறுகோ)

277. (இன்னேயாஞல் எங்குவந்துறுகோ) 'மங்கிய அருவாம் நேர்ப்ப' மென்று பத்த ஸமஷ்டி என்றும். வான்புலனிறந்ததென்று முக்தஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது என் றும் பிள்ளான். அப்போது அஸத்ஸமமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மஸமஷ்டியென்னும் பரம பதத்திலேயாய் அதீந்த்ரியமான முக்தாத்மஸ்வரூபமென்றும் நிர்வாஹம்.

(8-2-2. வேண்டிச்சேன்று)

278. (வேண்டிச்சென்றென்றுபெறுகிற் பாரில்) *வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்* என் கிறவிடம் உக்திமாத்ரமே என்று ஒரு தமிழன் நிர்வஹித்தான்.

(8-3-11 உரையாவேங்நோய்)

279. (தவிர அருள்நீண்முடியானை) இவருடைய பயம்போம்படி உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்கிறோம் என்று சிர:கம்பனம் பண்ணினுன்போலேகாண் என்று அம்மங்கி யம்மாள்.

(8-4-1. வார்கடாவருவி)

280. (கஞ்சனைத்தகர்த்த) ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜ சிஹ்நங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாபோலே தான் கொடுத்தமுடியை வாங்கிக்காண் கொன்றது என்று அம்மங்கியம்மாள் பணிப்பர்.

(8-5-2. காணவாராயேன்றேன்று)

281. (நன்றுடு) பிள்ளான் எம்பெருமானைப்பெற்று அநுபவிக்கும் நாடுகாண் என்னுமாம்; இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ என்று.

(8-5-5. சொல்லமாட்டேனடியேன்)

282. (அல்லல் இத்யாதி) உன்னைக்காட்டாதே அருமைப்படுத்தப்பார்த்தாயாகில் நாட்டார் தண்ணிது என்கிற அஜ்ஞாநம் வருவதோருபாயம் ஏதோ! என்றருளிச்செய்வர் பட்டர்; இப்போது மறந்து பிழைக்கலாமென்னுமத்தாலே. திருவடிகள் என் ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க து:காத்மகமாம் அஜ்ஞாநம் வருகைக்கு உபாயமுண்டோ என்னும் அம்மாள்; உண்டாகில் உண்டுடுத்துத்திரியலாமே நாட்டாரோபாதி.

(8-6-11. சோலைத்திருக்கடித்தானம்)

283. (சடகோபன்சொல்) பாலென்கிறது சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலை; அமுதென்கிறது சடகோபன் சொல்லென்கிற வாசகத்தை. இது ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்.

(8-7-1. இருத்தும்வியந்து)

284. (அழைத்தேற்கு) இவள் ப்ரணயித்வத்தை யறியாதே தாழ்த்தானுகவும் நாம் அஹிநிவிஷ்டராகவும் நினைத்துக்கூப்பிட்டு என்னகார்யஞ் செய்தோமென்கிறார்காண் என்னும் பிள்ளான்.

(8-7-3. அருள்தானினி)

285. (இதுவல்லால் இத்யாதி) இதுக்குத்திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி= நாட்டார் ஐச்வர்யத்தில் தலையாகச்சொல்லுவது த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தையிறே; அதுவும் எனக்கு ஒரு சரக்கல்லவென்கிறார் என்று. எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி=என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து எழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பொழிய வீற்றிருந்தேழுலகுந் தனிக்கோல் செல்ல இருக்குமிருப்பையும் தனக்கு ஐச்வர்யமாக நினைத்திருக்குமோவென்று பார்த்தால் அதுவும் ஒரு சரக்காக நினைத்திருக்கிறிலன் என்று. இதுவே ப்ரகரணத்துக்குச் சேருவது.

(8-7-9 வயிற்றிற் கொண்டு)

286. (மதியாலே) "இவன்படியை அறிந்துகொண்டேனென்கிறார்" என்னும் அம்மாள். அன்றிக்கே, 'மதி: அநுமதி:' என்றுக்கி அநுமதிமாத்ரத்தாலே என்பர் பட்டர். அதாவது அவன் புகுருகிறவிடத்தில் விலக்கிற்றிலனென்கை.

(8-8-2. அடியேனுள்ளான்)

287. (அடியேனுள்ளான்) திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆறுமாஸம் ஆழ்வான் ஸேவித்து நின்று போரப்புக்கவாறே, "ஆழ்வான்! ஆழ்வார் 'அடியேனுள்ளான்' என்றபடி கண்டாயே" என்ன, க்ருதார்த்தனுனேன் என்று போந்தானும்.

(8-8-5. நின்றவொன்றை அவதாரிகை)

288. 'எம்பெம்மானேடு' என்கிற பாட்டளவும் கேவல ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி; ஆண்டான் ப்ரகாரமான வேஷத்திலே சொல்லுகிறது என்னும்.

(8-8-8. எய்த்தாரேய்த்தார்)

289. (நல்லுறைப்பு) ஆண்டான் பணிக்கும்படி—நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக்கு என்னும் பாட்டுத்தொடங்கி நிஷ்க்ருஷ்டாத்மாநுஸந்தானமாத்ரமேயன்றிக்கே பகவச்சேஷத்வபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கிறது; இப்பாட்டில் *எம்பெம்மானேடொத்தே சென்றங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில் என்கிற அந்திமஸம்ருதியும் எம்பெருமான் தனக்கு சேஷமாக இவ்வாத்மவஸ்துவை நினைத்திருக்குமாபோலே இவனும் அவனேடொத்து அவன் நினைவோடொத்து அத்தசையிலே சேஷத்வாநுஸந்தானம் கூடுமாகில் நல்ல வாய்ப்பு என்று.

(8-9. கருமாணிக்கமலைப்ரவேசம்.)

290. "ப்ரீதியில் அங்யாபதேசமுள்ளது இத்திருவாய்மொழியொன்றுமே" என்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்படி.

(8-9-3 புகழுமிவள்)

291. (புகழும் பொருபடையான செழுங்கதிராழிமுதல் ஏந்தி) "சத்ரோ: ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:" என்கிறபடியே 'கையும் ஆயுதமுமாய்ப்பொருத்தமிருந்தபடியென்?' என்று சத்ருக்கள் புகழும்படியைச் சொல்லுகிறது" என்று எம்பெருமானர் அருளிச்செய்யும்படி.

(8-9-9. பரவாளிவள்)

292. (புரவார் கழனிகள்சூழ்) பட்டர் "அவ்வூரில் ப்ராம்மணர் இறுத்துமாய்கிறார்கள், இவர் ஊருக்குச் சிறப்புச்சொல்லிப்போருகிறாரிறே" என்றருளிச் செய்வர்.

(8-10. நெடுமாற்கடிமைப்ரவேசம்)

293. அம்முணியாழ்வான் போசுள, ராஜ்யத்தினின்றும் வந்தநாளிலே பட்டர் கண்டருளி நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போர அடிமைசெய்து போந்தாய் என்று கேட்டோம்; உன் ப்ரக்ருதிக்குச் சேர நெடுமாற்கடிமையைக்கேள் என்று அருளிச் செய்தாராம்.

(8-10-3. உறுமோபாவியேனுக்கு)

294. (சிறுமாமனிசராய்) சிறுமை பெருமையாகிற விருத்த தர்மத்வயத்துக்கு ஏக தர்மியில் ஸமாவேசம் கூடினபடி எங்ஙனே, என்று பட்டர் பால்யத்திலே ஆழ்வானைக்கேட்க நம்மோடொக்க அங்கபாநாதிகள் தாரகம் என்னலாய் பகவத்விஷயத்திலவகாஹநம் பார்த்தால் நித்யஸூரிகளோடொப்பர்கள் என்னலாயிருக்கிற ஆண்டான் அருளாளப்பெருமாள் ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் இவர்கள்காண் சிறுமாமனிசராகிறார்கள் என்று பணித்தான்.

(8-10-11. நல்லகோட்பாடு)

295. (கொண்ட இத்யாதி) திருவனந்தபுரத்துக்குச் சாத்தாகப் போகாநிற்கச் செய்தே திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பி திருமாளிகையிலே போய்ப்புக்கார்களாய் நம்பி தாம் அஸந்நிஹிதராயிருக்க நங்கையார் நூறுவித்துக் கோட்டைகிடக்க அவற்றைக்குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்யப்பண்ணிவிட பிற்றைநாள் நம்பிவந்து அவை செய்ததென் என்ன பரமபதத்திலே விளைவதாக வித்தினேன் என்றுளாம்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி ஒன்பதாம்பத்து

(9-1. கொண்டபெண்டிர் ப்ரவேசம்)

296. ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் ஆச்ரயித்ததும் திருவாய்மொழி கேட்டதும் ஆழ்வானேடேயிறே. *சயமே அடிமை தலைநின்றார் என்றது ஸ்ரீபராங்குசதாஸர் போல்வாரை;

*நீக்கமில்லாவடியார் என்றது இளையபெருமாள்போல்வாரை; *கோதிலடியார் என்றது ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வான் போல்வாரைக்காணும் என்று ஆழ்வான் பணித்தானாகப்பணிப்பர்.

(**9-1-3.** பொருள்கையுண்டாய்)

297. (என்னே யென்பாருமில்லை) பிள்ளைதிருநறையூரரையர் ஒருவனுக்கிட்டொரு வன் வெறுவியனுவது; அவனாலே ஸம்ருத்தனானவன் இவனை என் என்னுதல் இவன் க்ருஹத் திலே வந்தொருநாள் கால்கழுவிப்போதல் செய்ய அவ்வளவாலே இன்னான் இன்னானுக்கு பந்துவாகாதே என்று இவ்வளவுகொண்டு ஜீவிக்கலாயிருந்தால் அவ்வளவுஞ் செய்வாரில்லை யென்று பணிப்பர்.

(**9-1-8.** வாழ்தல்கண்டீர்)

298. (மாயவனித்யாதி) இந்த மாயவனடிபரவுகை சூது சதுரங்கத்தோபாதி கால க்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவர்கள் என்று பட்டர்.

(**9-2-1.** பண்டைநாளாலே)

299. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அங்கே ஒரு திரு மகிழடியிலேயிருந்து சருகைத் திருவலகிடாநிற்க கூடவாசித்து நாஸ்திகனாயிருப்பானொரு வன் பகவான் உபாயம் நாம் அநந்யப்ரயோஜநர் இப்போது இந்த க்லேசத்துக்குப் பலமென் என்ன; திருவலகிட்ட இடத்தையும் இடாத விடத்தையும் காட்டி இவ்விடமும் அவ்விடமு மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு ஒரு பலமில்லை என்று தோற்றியிருந்ததோ என்றான்.

300. (உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்) பிள்ளை தேவப்பெருமாளரையர் உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய் நோக்காய் என்று பலகாலுஞ் சொல்ல ஆழ்வாரெழுந் திருந்து, பிள்ளாய்! நீ இங்ஙனே திருவுள்ளம் புண்படும்படி பலகாலும் நிர்ப்பந்திக்கிறதென்; அழகிய மிடற்றைத் தந்தாராகில் நல்லபாட்டைத் தந்தாராகில் பிள்ளைகளையும் ஐச்வர்யத்தை யும் தந்தாராகில் என்செய்யாதாராக நீர் இங்ஙனே கிடந்து படுகிறது என்றருளிச் செய்தா ராம்.

(**9-2-4.** புளிங்குடிக்கிடந்து)

301. (புளிங்குடி இத்யாதி) பட்டர் திருநாராயணபுரத்தில் வெறுப்பிலே தேவர் ஸ்வாதந்த்ர்ய மெல்லாங்காட்டினாலும் பின்னையும் பண்ணின விச்வாஸத்தில் குலைதலின் றிக்கேயிருக்கும்படி எழும்பு உரமுடைய எம்பெருமானார் போல்வார் பக்கல் செய்யுமத்தை எலியெலும்பனை அடியேன் பக்கலிலும் செய்வதே? மஹா விச்வாஸ பூர்வகம் என்கிற படியே ஏதேனும் ஒன்று வந்தாலும் இங்குத்தைக்கு ஒன்று வருவதாய் வந்ததன்று, இதுக் கடி நம்முடைய பாபம் என்று பண்ணின விச்வாஸம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யு மத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சு நெகிழும்படி இளநெஞ்சர் பக்கலிலும் அத்தைச் செய்யக்கடவதோ என்றாராம்.

(நீ காணவாராயே) பிள்ளை அழகியமணவாளவரையரைப் பெருமாள் ஒருநாள் அருளப்பாடிட்டு நாம் இங்ஙனே நடக்கிறோம், நீ அதுக்கீடாக ஆடிக்காண் என்ன தம்பி ரானே சொன்னால் அந்த நடைக்கீடாக ஆடப்போமோ! [கானகம்படியுலாவியுலாவி இத்யாதி;] தேவருடைய குழலோசையைக் கேட்டவாறே பாடல் தவிர்ந்தார்கள், தேவருடைய ஸ்வாபா விகமான நடைக்குத் தங்களுடைய சிக்ஷாபலத்தாலுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தார்கள்; குரக் குக்கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர் திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ என்றாராம்.

(**9-2-8.** எங்கள் கண்முகப்பே)

302. (தமது சொல்வலத்தால்) வங்கிப்புரத்து நம்பி விஜயஸ்வ என்ன ஆண்டான் சொன்னவார்த்தையை நினைப்பது.

(**9-2-9.** வீற்றிடங்கொண்டு)

303. (இதனுளும் இருந்திடாய்) நமக்கு இவையெல்லாம் இங்கே காணலாமிறே. சாய்ந்தருளின அழகு பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்; நின்றருளினவழகு நம்பெரு மாள் பக்கலிலே காணலாம், இருப்பிலுண்டான வழகு பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலே காணலாம் என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

(**9-3.** ஓராயிரமாய் ப்ரவேசம்)

304. ப்ரணவார்த்தமும் நமச்சப்தார்த்தமும் வ்யாபகத்வமும் அவ்யாபகத்வமும் அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்களிலுமுண்டு; அதில் தாம் ஆதரித்தருளிற்றுத் திருவஷ்டாக்ஷரமென் னுமிடத்தை ஓராயிரத்தாலே அருளிச் செய்கிறார். இதுநடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை யருளிச் செய் யும்படி.

(**9-3-1.** பாசுர வ்யாக்யானம்.)

305. (ஆயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்) கோயிலாத்தான் புத்ர வியோகத்திலே பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே வந்து தன் சோகமெல்லாந்தோற்ற விழுந்துகிடக்க அவர் அருளிச் செய்த வார்த்தையை நினைப்பது.

(**9-3-5.** மனமே உன்னை)

(இரந்து கனமே சொல்லினேன்) இரந்து சொல்லுகைக்கு மணக்கால்நம்பியோ டொப்பர்.

306. (புனமித்யாதி) ஒரு திருமுளைத் திருநாளினன்று இப்பாட்டையருளிச் செய்து முன்னாள் கையார் சக்கரத்துக்குப் புறப்பட்டருளினபடி திருவுள்ளத்திலே கிடந்து *புனமேவிய பூந்தண்டுழாயலங்கல் இனமேதுமிலானைகையாவது நேற்றுப்புறப்பட்டருளின படியிறே என்று அருளிச்செய்தார்.

(**9-3-9.** தொழுதுமாமலர் அவதாரிகை)

307. இப்படி ஸுலபனை உன் திருவடிகளிலே கிட்டப்பெற்றாலும் ஆச்ரயணத்தில் ஆபிமுக்யத்தில் ஸந்துஷ்டனும் உன் சீலவத்தையை யநுஸந்தித்து ஒரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ண க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார். அன்றிக்கே இங்ஙனே ஒரு மூன்றுபாட்டு தம்முடைய அயோக் யதையைச் சொல்லுகிறார் என்பாருமுண்டு. அது இல்லையிறே கண்கள் சிவந்துக்குப்பின்பு இவர்க்கு. இத்தலையாலே யொன்றை யர்த்தித்துப் பெறுகை மிகையாம்படியிருக்கிறவனு டைய உபாய பாவத்தைச் சொல்லுகிறார் என்பாருமுண்டு. இவையெல்லாமல்ல; அவன் ஸந்நிதியில் க்ரமத்தில் பரிமாறவொண்ணுதபடி யழிக்கும் அவனுடைய சீலகுணத்தைச் சொல்லுகிறது என்று நம்முடையவர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி.

(**9-4-2.** கண்ணேயுன்னை)

308. (நண்ணுதொழியேன்) அவனைக்கிட்டாதொழியில் நான் தரியேன். இது ஆத் தான் நிர்வாஹம். நண்ணுதொழியேன் என்றவிடம் மஹாவிச்வாஸஞ் சொல்லுகிறது.

(**9-4-3.** அழைக்கின்றவடிநாயேன்)

309. (பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே) வரையாதேரக்ஷித்த மஹாகுணம் எனக்கு உதவாமையாலே இழக்கப்புகாநின்றாய் என்று பேகணியாநின்றேன் என்று ஆள வந்தார் அருளிச்செய்யும்படி. அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி இதுபொருளழகிது; ஆனால் இப்போது இவர்க்கு ஓடுகிற தசைக்குச் சேராது ஆனபின்பு பசுக்களும் இடைய ரும் வர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி மலையையெடுத்து மறித்த இம்மஹாகுணத்துக்கு நான் புறம்பாகிறேனோ என்று பேதுறு நின்றேன் என்று.

(**9-4-6.** கருத்தேயுன்னை)

310. (தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா) தலைமகனையும் தலைமகளையும் கிழவனும் கிழத் தியும் என்று தமிழர் சொல்லக்கடவர்களிறே.

(**9-4-10.** அடியானிவனென்று)

311. (எனக்காரருள்செய்யும் நெடியானே) பிள்ளையகளங்கப்ரம்மராயர் பட்டரை ஸமாதானம் பண்ணவேணும் என்று இருகைமதவாரணம் என்கிறவனை வரக்காட்டினாராய் அவனைத் திருவுள்ளத்திலே விஷயீகரித்திருப்பர் என்னுமத்தைப்பற்ற அவனும்வந்து சில வார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து திருவுள்ளமும் ப்ரஸந்நமாயிருக்கிறவளவிலே இவனு டைய வைஷ்ணவத்வமிருக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கையுண்டே என்றார்களாய் சொல் லவேணுமோ? கர்ப்பதாஸர்களன்றோ என்றது தொடக்கமாக இப்பாட்டையருளிச்செய்தார்.

(**9-5-3.** அவன்கையதே)

312. (தவஞ்செய்தில்லா) அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிளையாதபடி பாக்யத்தைப் பண்ணப்பெற்றிலேன் என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

(**9-5-10.** ஏழகண்ணிநாமும்)

313. (தழைநல்லவித்யாதி) தாந்தாம் முடியநினைப்பார் நாடுவாழ்க என்பாரைப் போலே சொல்லுகிறாள் என்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். நான் பட்டபாடு நாடுபடாதொ ழியவேணும் என்று எம்பெருமானார். நான்முடிய என்னார்த்திகண்டு நோவுபடாதே லோக மடங்கப்பிழைக்குமாகாதே என்று பட்டர்.

(**9-6-1.** உருகுமால் ப்ரவேசம்)

314. கடலைத் தரைகாண்பாரைப்போலே * இருத்தும் வியந்தில் அநுபவத்தை இதிலே கொண்டுவந்து சேர்ப்பதே நம்முதலிகள் என்று வித்தராயருளிச்செய்வர். அப்ராப் தியுங்கிடக்கச்செய்தே சிலகுணாநுஸந்தானத்தாலே சிதிலராகிறாராய்த்து. அப்ரீதி கர்ப்ப குணாநுஸந்தாநம் என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யுஞ் சந்தை இதுக்கு.

(**9-6-2.** நினைதோறும்)

315. (உனக்கு) நானுனக்காட்செய்யும் நீர்மை என்பானென்? நீயெனக்காட் செய்யும் நீர்மை என்னைமல் என்ன இச்சொலவையுமிழப்பரோ பாவியார் என்று எம்பார்.

(**9-6-6.** என்கண்ணன்கள்வம்)

316. (எங்கண்ணன் கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்) எனக்குச் செம்மாய் நிற்கும் என்றத்தை எனக்குச் சேமமாய் நிற்கும் என்று ஒரு தமிழன் நிர்வஹித்தான்.

(புன்கண்மை) பேகணிப்பு; பொல்லா நோக்கையுடைத்தாயென்கை. இளவயிற் பெய்துளன்றுய்த்து நிர்வஹிப்பது. இதுதான் சப்தத்தோடே சேர்ந்திருக்கிறதில்லை; இதுக் ருதமான அர்த்தத்தோடே சப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி எங்ஙனே என்று சிசாரித் திற்கச் செய்தே,—கோதான இது திரியவும் புன்கண்மையெய்துப்போது மீளவும் உயிர்ப் பெய்ததாக வேணுமிறே; அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும் என்று நான் சொன் னேன்; ஜீயர் போர ப்ரீதராயருளினர் என்றருளிச்செய்வர்.

(**9-6-9.** ஆருயிர்பட்டது)

317. (ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது) இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிர் பட்டது என்று எம்பெருமானார். எல்லாரும் குணாநுபவமாகில் பண்ணுகிறது, இவர்க்கு இவ்வாசி கூடினபடியென் என்று நான்கேட்க; நவோடையான ஸ்த்ரீக்கு பர்த்தாவினுடைய கரஸ்பர்சம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவதாமாபோலே இவர் அநுபவத்தில் புதியராகை யாலே வருகிறது காணும் என்று ஜீயர் அருளிச்செய்தார்.

(**9-7-5.** தெளிவிசும்பு)

318. (தீவினையேன்) இதுக்கு சிற்றாள்கொண்டான்—கொம்பது பருத்தியாக அங் காடி பாரித்து தனக்கு பரமபதங்கலவிருக்கையாயிருக்க அத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு ஸந்நிஹிதரைப்போலேயிருக்க என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசியா நின்றான் என்று. இதுதான் இத் திருவாய்மொழிக்குச் சொன்ன வாக்யார்த்தத்தோடு சேராது; ஓரோர் அவஸரங்களிலே சொல்லிப்போரும் வார்த்தையிறே.

(**9-8-1.** அறுக்கும்வினை ப்ரவேசம்)

319. பெரிய முதலியார் ப்ராப்ய ஸித்தியில் த்வரையாலே எப்போதும் இத்திரு வாய்மொழியை யநுஸந்தியாநிற்பர். ஆகையாலே இத்தை பெரிய முதலியார் திருவாய் மொழி என்றுய்த்துச் சொல்லுவது. அதவா, விட்ட தூதர்கள் தாழ்த்தார்களென்று தாமே அவன் வர்த்திக்கிற தேசத்தேறப்போக வொருப்படுகிறார் என்பாருமுண்டு.

(பாசுர வ்யாக்யானம்)

320. (குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ) எம்பெருமானார் திருவடிதொழ எழுந்தரு ளாநிற்க திருநாவாயெத்தனையிடம் போரும் என்று எதிரே வருகிறார் சிலரைக்கேட்டருள; குறுக்கும் என்றார்களாய் அத்தைக்கேட்டு இப்பாஷையாலே யருளிச்செய்வதே ஆழ்வார் என்று போர வித்தராயருளினர்.

(**9-8-8.** அருளாதொழிவாய்)

321. (தென்திருநாவாயென்தேவே தெருளேதரு) என்று க்ரியை, அன்றிக்கே மருளேயின்றியுன்னை எந்நெஞ்சத்திருத்தும் தெருளேதருதென் திருநாவாயென்தேவே அரு ளாதொழிவாய் அருள்செய்தடியேனைப் பொருளாக்கியுன் பொன்னடிக்கீழ் புகவைப்பாய் திருவுள்ளமானபடி செய் என்றும் பிள்ளான் பணிப்பது.

(**9-9-1.** மல்லிகைகமழ் ப்ரவேசம்)

322. பெற்றி ஒருநாள் நம்பி திருவரங்க நாராயண தாஸர் என்பாரொருவர் என் பக்கலிலே திருவாய்மொழி கேட்டு அங்கே சென்றாராய் இன்று பிள்ளை பாடு விநோதமென்? என்று கேட்டவாறே அறுக்கும் வினை சாற்றினோம் என்றாராய் நாளை மல்லிகை கமழ் தென்

றும் மாலைப்பூசலும் என்னும் என்று பணித்தாராம். ப்ராப்யவஸ்துவைப் பெறும்படியை மனோரதித்தார் கீழில் திருவாய்மொழியிலே; மனோரத ஸமநந்தரம் பெறக்காணாமையாலே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் க்ருஷ்ணனைப்பிரிந்து ஒருராத்ரி பட்ட வ்யஸநத்தை இவரொருத்தரும் படுகிறார் என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி என்று திருமாலையாண்டான் பணிக்க அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி முன்பே ஆற்றாமையாலே நற்பு அற்றிருக்கிறவராகையாலே அத்தனையாடல் கொடுக்கைக்கு வேண்டும் ஆச்ரயம் போராது; ஆனபின்பு அவனைப் பிரிந்து ஒரு ஸந்த்யையிற்பட்ட நோவைப்படுகிறார் என்றருளிச்செய்தார்.

(**9-9-9**. ஊதுமத்தீங்குழற்கே)

323. (இடையிடை அதுமொழிந்து) எப்பார் இவ்விடத்தேவந்தவரே மோருள்ளதனையும் சோறேயோ? தேசிகருங்கூடப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே அது என்னுநிற்க மத்யஸ்தரான நாம் இதுக்கு என்ன பாசுரமிட்டுச் சொல்லுவது என்றருளிச் செய்தார்.

(**9-10-3**. தொண்டர் நுந்தம்)

324. (திருக்கண்ணபுரத்தண்டவாணனமரர்பெருமானையே) (ப்ரதிமாஸ்வப்ரபுத்தா நாம்) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி—அம்மேட்டிலும் ஏறிப்பாயாநின்றால் தேசிகருக்குச் சொல்லவேணுமோ என்று.

ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி—பத்தாம்பத்து.

(**10-2-1**. கெடுமிடர் ப்ரவேசம்)

325. ஒரு நற்சுற்றம் என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையும் அருளிச்செய்த இதுக்குக்கருத்தேன்? என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண்பிள்ளைகள் பந்துக்களிருந்த விடமெங்கும் கண்டு வினவப்போமாப்போலே ப்ராப்யபூமியணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோறும் புகுகிறார் என்றருளிச் செய்தார்.

(பாசுர வ்யாக்யானம்)

326. (நாளும் இத்யாதி) ஒரு திருவேட்டையிலே பட்டர் திருஆற்றங்கரையிலே பேரோலக்கமாக விருக்க ஸந்த்யையானது என்று சிலர் விண்ணப்பஞ்செய்ய நாம் பெருமாளழகிலே துவக்குண்டு இன்றொருநாளும் கர்த்தவ்யத்திலே அல்பம் தாழநின்றோமென்றால் இது குற்றமாக யமன் கேட்கவோ? ஒருராஜா இருந்து நாட்டுக்கணக்குக் கேட்டுக்கொடுவாராநின்றால் ராஜாவுக்கு அந்தரங்கனாயிருப்பானொருவன் பேரை வாசித்தால் ஓங்காண் அது கிடக்க மேற்சொல் என்றால் பின்னையொருகாலமும் அப்பேரெடுத்து வாசிக்கப்பெறுதுகாண் என்றாராம். இந்தப்ரஸங்கத்திலே *உனக்காகித்தொண்டுபட்ட நல்லேனை வினைகள் நலியாமைநம்புநம்பீ* என்றருளிச்செய்தார்.

(**10-2-2**. இன்றுபோய்)

327. (குன்றநேர்மாடம்) பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிற்க நான் ஸேவித்துப்போனேன்; அல்லாதாரெல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாராநிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு அல்லாதார்க்கும் இவர்களுக்

கும் செயல் ஒத்திருக்கச் செய்தே இவர்களான வாசியிருந்தபடியென்! என்றிருந்தேன் என்றருளிச்செய்வர்.

(சேர்செருந்தி) பிள்ளைஜநாதப்ரஹ்மராயர் திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுகிற்க எம்பார் அருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது.

ஆச்சான் திருவாலிநாடு தாஸர் நல்லன சிலசுரவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவற்றைக்கண்டு இவை இருந்தபடியென்! திருவருள் கமுகினின்றும் வந்தவையோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(**10-2-5**. புண்ணியஞ்செய்து)

328. (எந்தை நாமம்) ஜீயர் பட்டரை திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனுக்கொண்டு சொல்லவேணுமோ என்று கேட்க; கங்கையிலே முழுகப்போமவனுக்கு வேறொரு உவர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ; மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற இது அதிகார ஸம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(இப்பிறப்பறுக்கும்) ஒரு செட்டியை இவன் தமிழுக்குத் தேசிகனாயிருக்கும் என்று பட்டருக்குக் காட்டினார்களாய் உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷையுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ என்ன; சிலர் காண்கிற தேஹத்துக்கு அவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை தர்மாதர்மங்களுமில்லை ஈச்வரனுமில்லை என்றிராநின்றார்கள்; சிலர் இத்தேஹந்தான் அஸ்திரம் என்று இதின் தோஷத்தை தர்சித்து அவ்வருகே ஸ்திரமாயிருப்பதொன்றைப் பற்றவேணும் என்றிராநின்றார்கள்; விஷயமொன்றாயிருக்க இவ்விரண்டு பரிமாற்றமும் நடக்கிறபடி யெங்ஙனே என்ன; *மமமாயா துரத்யயா* என்றும் *மாயாமேதாம் தரந்திதே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாக்ய வான்களுக்கு இதினுடைய தோஷதர்சநத்தைப்பண்ணிக் கழித்துக்கொள்ளுகைக்கும் பாக்ய ஹீனர்க்கு இதிலேபோக்யதாபுத்தி பண்ணி அனர்த்தப்படுகைக்கும் உடலாம்படி கர்மாநுகுணமாக இத்தை இடையெடுத்துக்காணும் ஈச்வரன் பண்ணிற்று என்றருளிச்செய்தார்.

(**10-2-8**. கடுவினைகளையலாகும்)

329. (பாதம் இத்யாதி) திருவத்யயனம் பாடாநிற்க இத்தைக்கேட்டருளி ஆளவந்தார் நமக்கு ஆழ்வாரோடே ஒரு ஸம்பந்தமுண்டாகவேணும் என்று அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தையுடையாரைக் கூட்டிக்கொண்டெழுந்தருளினர்.

(**10-2-9**. நாமுமக்கறியச்சொன்ன)

330. (நாம் உமக்கு இத்யாதி) (ஜ்ஞாநாங்யல்பீபவிஷ்யந்தி) அவன்போனால் பின்னைக் கொள்வாரும் கொடுப்பாருமின்றிக்கே பரிமாற்றமறும். இதுக்கு பட்டர் அருளிச்செய்ததாக பரிஜையப்பர்—ஒரு மதிப்பன் தலையில் கிடவாதவன்று கொள்வார் கொடுப்பாரின்றியே எளிவிளையனுய்ப்போம்.

(**10-3-4**. தொழுத்தையோம்தனிமையும்)

331. (துணைபிரிந்தார் துயரமும்) துணையென்றால் த்விஷ்டமாயன்றுகாணிருப்பது என்னுமாச்சான்.

(விரும்பி) பிள்ளையமுதனார் ஒரு பசுவின் காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண்சீக்கொள்ளுவது என்பராம்.

10-4-1. சார்வே தவநெறி ப்ரவேசம்)

332. (ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத்திருமாலையாண்டான் பணிப்பது—ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்த வீடுமின்முற்றம்; உடையவரும் அப்படியே ப்ரபத்திவிஷயமாக அருளிச்செய்து கொடுபோந்து பாஷ்யம் அருளிச்செய்தபின்பு ரஹஸ்யோபாயத்தை வெளியிட வொண்ணாது என்று வீடுமின்முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாக்கி அருளிச்செய்தார். ஆக முதல்திருவாய்மொழியில் சொன்ன ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும் ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தையும் கெடுமிடரிலே படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன் என்றும் கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் என்றும் அருளிச்செய்து அக்கைங்கர்யத்தில் களைபறித்து *உன்தன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்க வின்புறுதும்* என்று உத்தரகண்டத்தில் நமச்சப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்து கெடுமிடராலும் வேய்மருதோளிணையாலும் முதல் திருவாய்மொழியை நிகமித்து; சார்வேதவநெறியாலும் கண்ணன் கழலிணையாலும் வீடுமின்முற்றத்திலும் பத்துடையடியவரிலும் சொன்ன பக்திப்ரபத்திகள் ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்ினபடியை அருளிச்செய்தார் என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிப்பது.

(10-6-1. அருள்பெறுவாரடியார்)

333. (அது நமது விதிவகையே) அது நம்முடைய பாக்யாநுகுணமாகவிறே என்று இதுக்குப்பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரஸத்தோடு சேராது; நாம் விதித்தபடியே செய்வானாயிருந்தானென்கிறார் என்றருளிச்செய்வர்.

334. (நமது விதிவகையே) (ததாநுஜாநந்த முதாரவீக்ஷணை:) இது பட்டர்தாமே அருளிச்செய்ய நான்கேட்டேனென்றருளிச்செய்தார்;—சேனைமுதலியார் சட்டையும் மயிர்க்கட்டும் கையும் பிரம்புமாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைரமாக விருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஒரு மூலைகளிலே யொதுங்க, தானும் ஸவிநயமாக இருக்குமாய்த்து வ்ருத்த ஸாமந்தரைக் கண்ட ராஜாக்களைப்போலே. இவர்தாமும் இவ்விருப்புக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பாகவொண்ணாதென்று ஜகந்நிர்வாஹத்துக்கு வேண்டுமவற்றைப் பாசுரப் பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருக்குமதிலும் இனிதாயிருக்குமிறே அவனுக்கு இவர்தம்மைக்காண; * ஆபெணவிறே.

இன்னானை ப்ரஹ்மாவாக்கவேணும், இன்னானை மாற்றவேணும் என்று வேண்டுமவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வர்; ஜீயர் யாதொன்று சொல்லிற்று அவையெல்லாமப்படியே என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வார்த்தையருளிச்செய்தபோது கிடாம்பியாச்சானோடு அல்லாதாரோடு வாசியறக் குமிழ்நீருண்டது. ஆச்சான் தான்பட்டர்க்கு ஸ்நேஹித்திருக்கும்போர; இளையாழ்வான் ஆச்சானை பட்டர்தம்மையாச்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர் தாழ அநுவர்த்திப்பானென் என்று கேட்க; நீ அன்றுகண்டிலைகாண்; எம்பெருமானார் பட்டர் கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்துத் திருமுன்பே ஒரு ச்லோகத்தை விண்ணப்பம் செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாபோலே இவனை நினைத்திருங்கோள் என்றருளிச்செய்தார்.

(10-6-5. வானேறவழிதந்த)

335. (நரகத்தை நகுநெஞ்சே) பிள்ளையழகியமணவாளப் பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்னவார்த்தையை நினைப்பது.

(10-7-1. செஞ்சொற்கவிகாள்)

336. (ஆட்செய்மின்) ஆழங்காலிலேயிழிந்து அமிழ்வார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டுமாபோலே கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறார் என்று சிற்றாள் கொண்டான். உடையவர் இன்னருயிரென்னுமையாலே அவனுயிரைக் காத்தாட்செய்யுங்கோள் என்றருளிச்செய்வர்.

(10-7-5. நண்ணாவசுரர்)

337. (நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த) அவ்யபதேச்யனுக்கு அனந்தரத்திலவன் தமப்பன் செய்ததைக் கேட்டு 'இவன் என்செய்தானானான்!' என்று கர்ஹித்தான். ஒருமதினை வாங்குங்காட்டில் அத்தர்மநம் குலைந்ததோ? திருவாய்மொழியென்றும் ஸ்ரீராமாயணமென்றும் வலியன இரண்டு மஹாப்ரபந்தங்களுண்டாயிருக்க—என்றானாய்த்து.

338. (யானொட்டியென்னுள்ளிருந்து) (யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடி) நம்பி திருவழுதிநாடுதாஸர் ஸ்ரீ கீதையை யப்யஸித்தானொருவன் ஸந்த்யாஸதஸ்ஸிலேசென்றால் பலருமாக நாழியரிசியைக் கொடுத்து விச்வஸிக்கமாட்டாமையாலே புறந்திண்ணையிலே கிட என்பர்கள்; திருவாய்மொழிகற்றான் ஒரு விண்ணப்பம் செய்வான் சென்றால் ஸர்வேச்வரனகப்படப் புறப்பட்டெதிர்கொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அமுதுபடியுமெடுத்துவிட்டு ஸத்கரிப்பர்கள் என்றாராம்.

(10-8-3. பிடித்தேன் பிறவிகெடுத்தேன்)

349 (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானார் உலாவியருளுகிறவர் முடியப்போகாதே நடுவேமீண்டருள, எம்பார் கதவையொருச்சரித்து திருமாலிருஞ்சோலையாகாதே திருவுள்ளத்திலோடுகிறது என்ன ஆம் அப்படியே என்றருளிச்செய்தார்.

(10-8-9 இன்றென்னை)

340. (உணர்த்தலூற்றேனே) இதுக்கு ஈச்வரன் சொன்ன உத்தரமென்? என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; இவர் தலையிலே ஒருபழியை ஏறிட்டு கெடுநாளிருந்த நாம் சொல்லுவதென் என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனாய்க் காலாலே தரையைக்கீறி நிற்குமித்தனை போக்கி வேறு உத்தரமுண்டோ என்றருளிச்செய்தார்.

(10-9-4. எதிரெதிரிமையவர்)

341. (எதிரெதிரித்யாதி) மிளகாழ்வான் படைவீட்டிலே அகரத்துக்குச்செல்ல, நீ ஆந்த்ராளிகன், உனக்குப் பங்கில்லை என்ன; நன்மையில் குறையுண்டாய்ச் சொல்லுகிறகோளோ அன்றோ என்ன; நன்மையில் குறையில்லை இதிறே ஹேது என்ன; நம்நெஞ்சில் இல்லையாகிலும் இவர்கள் வைஷ்ணவர்களென்று கைவிடப்பெற்றோமிறே என்று புடைவையைமுடிந்து ஏறவிட்டுக் கூத்தாடினன்.

(10-10-7. கோலமலர்ப்பாவைக்கு)

342. (கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன்பேயோ) பட்டர் சரமதசையிலே யருளிச்செய்தவார்த்தை—ரஹஸ்யத்தின்படியா யிருந்தபடிகண்டதே; இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே அநுஸந்திப்பது பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்நேஹியாகையாலே அவள் பரிக்ரஹமான நமக்கு அன்பனும் என்று அநுஸந்திப்பது என்று ஜீயரைக்குறித்தருளிச்செய்தார். .... (*)

பத்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஈட்டின் ஐதிஹ்யநிர்வாஹரத்நமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காஞ்சி

அண்ணங்கராசாரியர்

தொகுத்த

நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களின்

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்னமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

END OF
ISSUE